

वल्हज पु० वल्हते भुवं वेष्टयति वल्-क्लिप् ताडयः सन् वजति
गच्छति वज-अच् । १उलमे तृणभेदे अमरः । (वावुङ्)
२इक्षभेदे स्त्री राजनि० ।

वल्ह दीप्तौ चु० उभ०अक०सेट् । वल्हयति अववल्हत् त
वल्ह उक्त्वं भ्वा० आ० सक० सेट् । वल्हते अवल्हृष्ट ।
वव पु० वा ड प्रकारे द्वित्वम् । ज्योतिषोक्ते तित्यङ्गात्मके
प्रथमे करणे । अस्य औङ्गादित्वमित्यन्ये ।

वश सृष्ट्यायाम् अदा०पर०सक०सेट् । वष्ट उष्टः उशन्ति ।
अवट् अवाशीत् अवशीत् उवाश ऊशतः ।

वश पुंन० वश-भावे अण्, कर्त्तरि अच् वा । १आयत्तत्वे
२प्रभुत्वे च आयत्ते त्रि० शब्दर० ।

वशंवद् त्रि० वशं वशकरं मधुरं, वशोऽहमिति वा वदति
वद-खच् सुम् च । १प्रियवाक्यवादिनि २मधुरवादिनि
(तवाहं वशः) इति श्वादिनि च । [करणे ।

वशक्रिया स्त्री वशस्य क्रिया करणं क्त-भावे श् । वशी-
दशम त्रि० वशं गच्छति गम-ड । वशीभूते ।

वशवर्त्तिन् त्रि० वशे वर्त्तते वृत्-ण्विनि । वशीभूते ।

वशा स्त्री वश-अच् । १बन्ध्यायां २योषायां ३सुतायां ४क-
५रिण्यां स्त्रीगव्याञ्च मेदि० । अनेन जातेः समासे
परनि० गोवशा । [चन्दने स्त्री ।

वशिक त्रि० वशोऽन्वयस्य ठन् । १शून्ये अमरः २अचरु-
वशित्व न० वशिनो भावः त्व । १सातन्त्ये २द्वैश्वरस्य ऐश्वर्य-
भेदे च । तल् । वशितायत्व स्त्री । [सतन्त्वे च ।

वशिन् त्रि० वशोऽन्वयस्य इनि । १जितेन्द्रिये २स्वाधीने
वशिर न० वश-इरन् । १सासुद्गलवणे अमरः । २गजपिप्प-
ल्याम् ३चव्ये च पु० राजनि० ।

वशिष्ठ अतिशयेन वशी इष्टन् इनेर्लुक् । अतिशयजिते-
न्द्रियतायुक्ते सुनिभेदे ।

वशीकरण न० अवशः वशः क्रियतेऽनेन वश-चि-कृ-ल्युट् ।
तन्वाद्युक्ते वशतासम्पादके अणिसन्वाद्यौ ।

वशीर पु० वश-इरन् । गजपिप्पल्याम् जटा० ।

वश्य न० वश-यत् । १लवङ्गे शब्दर० । २आयत्ते त्रि० अमरः
वष वषे भ्वा० पर० सक० सेट् । वषति अवषीत् अवाषीत् ।
ववषतः ।

वषट् अव्य० वङ्-डषटि । देवोद्देश्यकविस्रयागे अमरः ।

वषट्कार पु० वषट् + क्त-घञ् । १देवोद्देशकत्यागरूपे यज्ञे
२वषडिति करणे यजतिशब्दे कात्या०वाक्यं दृश्यम् ।

वषट्कृत त्रि० वषट् इति कृतम् क्त-क्त । ऊते अमरः ।

वष्क गतौ भ्वा० आत्त० सक० सेट् । वष्कते अवष्कित् ।
वष्कय पु० वष्क-अयन् । एकहायने वल्हे अमरः ।

वष्कयणी स्त्री वष्कयमेकहायनवल्हं नयति स्थानान्तरं
नी-ड गौरा० डीष् अत्वम् । चिरप्रसूतायां गवि
अमरः । जात्या समासेऽस्य परनि० गोवष्कयणी ।

वष्कयिणी स्त्री वष्कय एकहायनो वल्होऽस्तस्या इनि ।
चिरप्रसूतायां गवि अमरः वष्कयणीति वा पाठः ।
“वष्कयिण्यास्त्रिदोषन्नं तर्षणं वल्हत्प्रयः” भावप्र० ।

वस स्त्रे हे छेदने वषे च सक० चु० उभ० सेट् । वाचयति ते
अवीवसत् त । अधि+गन्धादिनासंस्कारे सक० ।

वस स्तभे दिवा०पर०सक०सेट् । वसति इरित् अवसत् अवा-
सीत् उदित् क्त्वा वेट् ।

वस निवासे भ्वा०पर०सक०अनिट् यजा० । वसति अवात्सीत्
उवाश ऊशतः उप्रितः उप्रित्वा । अधि+अनु+उप-आ+श
वसतेराधारस्य कर्मता अधिवसति वैकुण्ठं हरिः सि०कौ०
अनुवसति उपवसति आवसति । उप+अभोजने तत्त्वा
नाधारस्य कर्मता “एकादश्यामुपवसेत्” इत्यादि ।

वस आच्छादने अदा० आ० सक० सेट् । वस्ते अवसिष्ट ।

वस वासने सुरभीकरणे अद०चु०उभ०सक०सेट् । वसयति ते
अववसत् त ।

वसति(ती) स्त्री वस-अति वा डीप् । १वासे २यामिन्याम्
“वसतीरुषित्वा” रघुः । शनिकेतने मेदि० ४स्थाने च
५शिविरे सि० कौ० ।

वसतिवरी स्त्री व०व० सोमयज्ञनाशौघु अपसु । “अग्नीषो-
मीयस्य वपामार्जनात्ते वसतीवरीमृहणं स्यन्दमानाना-
मनस्तमिते” कात्या० श्रौ० ८।१।७। “सोमाशौघो
वसतीवरीशब्देनोच्यते” कर्क० । अथ सोमाभिषेचोप-
युक्तानां वसतीवरीसंज्ञानामयां मृहणमभिधीयते,
वेददी० यजु० ६।२१ ।

वसन् न० वस-आच्छादने कर्मणि ल्युट् । १वस्त्रे अमरः ।
भावे ल्युट् । २श्वादाने मेदि० वस-वास आधारे ल्युट् ।
शनिवासे ४स्त्रीकटीभूषणे च शब्दर० ।

वसन्त पु० वस-भ् । मधुमाधवात्मके ऋतुभेदे “मधुश्च माध-
वश्च वासन्निकाहृतः” यजु स्तुतिः । २अतिसारे शब्दर०।
शनाद्ये विदूषकोपाधौ । ४रागभेदे च ।

“आन्दोलिता च देशाख्या लोला प्रथममञ्जरी । बन्दारी
चेति रागिण्यो वसन्तस्य सदात्तुगाः” इत्युक्ता अस्य
षष्ठ्य रागिण्यः षट् इत्यन्ये रागिणीशब्दे दृश्याः ।